

**“मीठे बच्चे- यो पूज्य र पुजारी, ज्ञान र भक्तिको अनौठो खेल हो। तिमी अब फेरि सतोप्रधान पूज्य बन्नु छ, पतितपनाको निशानी पनि समाप्त गर्नु छ।”**

**प्रश्न:-** बाबा आएर कुनचाहिँ एउटा तराजु बच्चाहरूलाई देखाउनुहुन्छ?

**उत्तर:-** ज्ञान र भक्तिको तराजु। जसमा एक पल्ला छ ज्ञानको, अर्को छ भक्तिको। अहिले ज्ञानको पल्ला हल्का छ, भक्तिको भारी छ। बिस्तारै-बिस्तारै ज्ञानको पल्ला भारी हुँदै जान्छ फेरि सत्ययुगमा केवल एउटै पल्ला हुन्छ। वहाँ यस तराजुको आवश्यकता नै हुँदैन।

**ओम् शान्ति।** रूहानी बाबाले मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूलाई ज्ञान र भक्तिको रहस्य सम्झाइरहनु भएको छ। यो त अहिले बच्चाहरूलाई थाहा छ- वास्तवमा बाबा आएर हामीलाई फेरि पूज्य देवी-देवता बनाइरहनु भएको छ। जुन आसुरी सम्प्रदायका बनेका छन्, उनीहरू अब फेरि दैवी सम्प्रदायका बनिरहेका छन् अर्थात् अब भक्तिको चक्र पूरा भयो। यो पनि अहिले थाहा भयो- भक्ति कहिले देखि सुरु भएको हो! रावण राज्य कहिले देखि सुरु भएको हो! कहिले पूरा हुन्छ! फेरि रामराज्य कहिले देखि सुरु हुन्छ! तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा विश्वको इतिहास-भूगोल छ। निश्चय पनि ४ युग हुन्छन्। अहिले संगमयुगको चक्र वा ड्रामा चलिरहेको छ। यो हामी सबै बच्चाहरूको बुद्धिमा बस्यो। कसको बुद्धिमा बस्यो? हामी प्रजापिता ब्रह्मा मुख वंशावली ब्राह्मणहरूको बुद्धिमा बस्यो। कसैको नाम त भनिन्छ नि। ब्राह्मणहरूको नाम सिवाय अरू कसैको नाम निकाल्न सक्दैनन्। यो खेल नै यस्तो बनेको छ- ब्राह्मण फेरि देवता, क्षत्रिय.... यसरी यो चक्र घुमिरहन्छ। तिमी बच्चाहरूले अहिले यादको यात्रा सिकिरहेका छौ अथवा पतितबाट पावन बनिरहेका छौ। सम्झाउनु पनि यसरी पर्छ- अहिले हामीले रामराज्यको स्थापना गरिरहेका छौं, त्यसैले अवश्य पहिला रावण राज्य छ। यो पनि सिद्ध हुन्छ अहिले रावणराज्य छ त्यसैले वृक्ष धेरै ठूलो छ। अहिले हामीले पूज्य देवी-देवता धर्मको स्थापना गरिरहेका छौं। पुरानो वृक्ष खलास भएर नयाँ वृक्षको स्थापना भइरहेको छ। यो हिसाब-किताब पनि बच्चाहरूले बुझ्नेका छन्। हामी स्वयं पूज्य सतोप्रधान थियौं फेरि ८४ जन्म पछि तमोप्रधान बन्यौं। पूज्यबाट पुजारी बनेका छौं फेरि रिपीट गर्नुपर्छ। यो सहजै बुझिन्छ- चक्र कसरी फिर्दै आएको छ। जसरी कलाकारहरूले सुरु देखि लिएर पछि सम्म पार्ट खेल्छन् नि। यो हो बेहदको रहस्य, ज्ञान र भक्तिको रहस्य बुद्धिमा राम्रोसँग बसेको छ। हामी नै पूज्य सत्ययुगी देवता थियौं फेरि हामी नै सिँढी उत्रिदै पुजारी बन्यौं। रावणराज्य कहिले देखि सुरु भयो? पूरा तिथि मिति तिमीलाई थाहा छ। हामीले यसरी-यसरी पुनर्जन्म लियौं। पहिला हामी सूर्यवंशी देवी-देवता थियौं, फेरि चन्द्रवंशी बन्यौं... अब फेरि ब्राह्मणवंशी बनेर फेरि हामी देवता बन्छौं। अहिले तिमी ब्राह्मणवंशी वा ईश्वरीय वंशी हो। तिमीलाई थाहा छ- हामी सबै ईश्वरका सन्तान हौं त्यसैले भाइ-भाइ भनिन्छ। वास्तवमा भाइ-भाइ त हुन्छन् मूलवतनमा, फेरि पार्ट खेल्नको लागि तल आउनुपर्छ। यो बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामी नै शूद्रबाट ब्राह्मण बनेर, पढेर त्यो संस्कार लैजान्छौं। हामी नै देवी-देवता बन्छौं। हिजो हामी शूद्र थियौं- आज हामी ब्राह्मण छौं फेरि भोलि हामी देवता बन्छौं। यो रहस्य सम्झाउनु पनि छ बच्चाहरूलाई। सबैलाई जगाउनु छ। यो तिमीले कसैलाई पनि सम्झाउन सक्छौ- नयाँ दुनियाँ

सत्ययुग, यो पुरानो दुनियाँ कलियुग हो। यसमा कुनै सुख छैन। बच्चाहरूले बुझेका छन्— जब यो नयाँ वृक्ष थियो त्यतिबेला हामी नै देवी-देवता थियौं, धेरै सुख थियो फेरि चक्र लगाउँदा-लगाउँदा दुनियाँ पुरानो भयो। मनुष्यहरू पनि धेरै भए। दुःख पनि धेरै भएको छ। बाबा सम्झाउनुहुन्छ— सत्ययुगमा तिमी कति सुखी थियौ। सदा सुखी त कोही रहँदैनन्। पुनर्जन्म लिने पनि कायदा छ। पुनर्जन्म लिँदा-लिँदा उत्रिँदा-उत्रिँदा ८४ जन्म पूरा भयो। फेरि नयाँ चक्र फिर्नु छ। ज्ञान र भक्ति। आधाकल्प हुन्छ दिन नयाँ दुनियाँ फेरि आधाकल्प हुन्छ रात पुरानो दुनियाँ। यो पढाइ याद गर्नु छ। शिवबाबालाई पनि याद गर्नु छ। टिचरलाई पनि सारा याद छ नि। तिमीले भन्छौ— बाबालाई यस सारा सृष्टिको ज्ञान छ। तिमीले पनि बुझेका छौ— हामी जुन पावन पूज्य देवता थियौं, अब हामी नै पुजारी पतित बन्यौं। सतोप्रधान, सतो, रजो, तमो— तिमीले यो ड्रामाको इतिहास-भूगोल बुझेका छौ। यो पूज्य र पुजारीको खेल बनेको छ। आफू सँग यस्ता प्रकारका कुरा गर। सतोप्रधान बन्नको लागि मुख्य हो— ज्ञान र योग। ज्ञान हो सृष्टि चक्रको र योगबाट हामी पावन बन्छौ। कति सहज छ। कसैलाई पनि सम्झाउन सक्छौ। जसरी बाबाले पनि सम्झाउनु हुन्छ नि। केवल बाबा बाहिर जानुहुन्छ, किनकि बाबा यिनको साथमा हुनुहुन्छ नि। कुनै पनि मनुष्यले सद्गतिलाई त जान्दैनै जान्दैनन्। सद्गतिको कुरा त तब बुझ्नेछन्, जब सद्गति दातालाई चिन्छन्। तिमीहरू मध्ये पनि नम्बरवारले जान्दछन्। तिमीले बुझेका छौ र बुझाउँछौ पनि। मूल कुरा हो नै पतितबाट पावन बन्ने। यादद्वारा नै तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्छौ। यहाँ रहने बच्चाहरू वा बाहिर रहने बच्चाहरूले भन्छन्— योग कसरी लगाउने? पतितबाट पावन बन्ने युक्ति के हो? किनकि यसमा नै अल्मलिन्छन्। सम्झाउनु पर्छ— यो खेल नै हार र जितको बनेको छ। भारत खण्ड नै पतितबाट पावन र पावनबाट पतित बन्छ। आधाकल्प हुन्छ ज्ञान अर्थात् पावन, आधाकल्प हुन्छ भक्ति अर्थात् पतित। अब फेरि पतितबाट पावन बन्नु छ। यो प्राचीन यादको यात्रा धेरै प्रख्यात छ। त्यो त जिस्मानी यात्राहरू जन्म-जन्मान्तर गर्दै तल झर्दै आए। यस्तो होइन— त्यसबाट पावन बनिन्छ। पावन बनाउनेवाला हुनुहुन्छ नै एक बाबा। उहाँ एकै पटक आउनुहुन्छ। शिवबाबाको पुनर्जन्म भनिँदैन। मनुष्यलाई नै ८४ जन्मको चक्रमा आउनु पर्छ।

बाबा भन्नुहुन्छ— यो कथा धेरै नै सहज छ। केवल चरित्र अवश्य बदल्नु पर्ने हुन्छ। जब तिमी देवताहरू थियौ, तिमी फस्टक्लास चरित्र थियो। फेरि विस्तारै-विस्तारै तिमी चरित्र बिग्रँदै गयो। रावणराज्यमा त अहिले बिल्कुल बिग्रेको छ। आधाकल्प भक्तिमार्गमा पतित बन्नाले हाहाकार मच्चियो। पावन शिवालयबाट फेरि पतित वेश्यालय बन्छ। रावणले जित्यो। कसैले कोसिस गर्दैनन्— रामराज्य कसरी बन्छ। बाबालाई नै आउनुपर्छ। यो पनि ड्रामा बनेको छ। रावणराज्यमा हामी गिर्दै आयौं। अब फेरि चढ्नु छ। बाबा आएर जगाउनुहुन्छ किनकि सबै भक्तिमा सुतेका छन्। बाबा आउनु भएको छ तापनि सुतिरहेका छन्। बाबा आउनुहुन्छ नै पछाडि जबकि सबै अज्ञान निद्रामा सुतेका हुन्छन्। जसरी बाबा ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ, सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तलाई जानुहुन्छ। तिमीले पनि जान्दछौ। यतिका सबै बच्चाहरूले बाबा सँग सिक्छन् नि। एक बाबा सँग सिकेर फेरि उन्नति गराउँछन्। कल्प पहिला पनि तिमीलाई मनुष्यबाट देवता बनाउनु भएको थियो। अहिले पनि तिमी अवश्य बन्नु छ। फेरि कसैले हल्का

पुरुषार्थ गर्छन्, कसैले फेरि तीब्र गर्छन्। नम्बरवार त छन् नि। कसैको मन्द बुद्धि छ। त्यस स्कूलमा पनि नम्बरवार त हुन्छन् नि। त्यस पढाइमा त बी.ए., एम.ए. आदिका कति क्लास हुन्छन्। कति मनुष्यहरू पढ्छन्। सारा दुनियाँमा कतिले एम.ए. पढेका होलान्। यहाँ सबैले कति समयदेखि पढ्छन्। कुनै टिचर बन्छन्, कुनै के बन्छन्। जीविका गरिरहन्छन्। मन्यो भने फेरि सुरुदेखि जन्म लिएर पढ्नु पर्छ। वहाँ सत्ययुगमा एम.ए. आदिको पढाइ हुँदैन। यो ड्रामामा अहिले बनेको छ, जुन पढ्छन्। फेरि कल्पपछि पढ्छन्। वहाँ यी किताब आदि केही पनि हुँदैनन्। जुन भक्तिमार्गमा हुन्छ त्यो ज्ञानमार्गमा हुँदैन। भक्तिमार्गमा त्यो पढाउँदै आए, जुन बित्यो। बाबाले बताउनु भएको छ— कहिले देखि रामराज्य, कहिले देखि रावणराज्य हुन्छ। फेरि हामी कसरी तल झर्दै आयौं। तिम्रो बुद्धिमा यो सबै रहस्य राम्रो सँग बसेको छ।

तिमीले अब पुरुषार्थ गर्नु छ उच्च भन्दा उच्च बन्ने। तर राजाईमा सबै उस्तै बन्न सक्दैनन्। कसैले राम्रो सँग पुरुषार्थ गर्छन्। पावन बन्नको लागि दैवीगुण धारण गर्छन्। तिम्रो ईश्वरीय रजिस्टर पनि छ। आफ्नो जाँच गर्नु छ— हामीमा कुनै अवगुण त छैन? गाउँछन् हामी निर्गुणमा कुनै गुण छैन। सबैले सम्झन्छन्— म भित्र अवगुण छन्, जबकि हामीमा सबै गुणहरू थिए। हामी सर्वगुण सम्पन्न १६ कला सम्पूर्ण थियौं। उनीहरूको राज्य थियो। चित्र पनि छ। वहाँ यी मन्दिर आदि हुँदैनन्। वहाँ भक्ति मार्गको चिन्ह पनि हुँदैन। भक्तिमार्गमा फेरि ज्ञानको अलिकति पनि चिन्ह हुँदैन। यो पनि तिमीलाई नम्बरवार थाहा छ। जसले राम्रो सँग पढेर धारण गर्छन् उनको योग्यता पनि बढ्दै जान्छ। दिलमा आउँछ— बाबा जो सँग हामीले विश्वको बादशाही लिन्छौं, उहाँको कति सहयोगी बन्नुपर्छ। हामी हौं ईश्वरीय सन्तान। बाबा आउनु भएको छ नै सबैलाई सुखदायी बनाउन। कहिल्यै पनि कसैलाई दुःख दिनुहुन्न। बच्चाहरूलाई यति उच्च बन्नु छ। बाबा पटक-पटक सम्झाउनुहुन्छ— आफूसँग नोट राख, कसैलाई दुःख त दिइने? बाबाले सबैलाई सुख दिनुहुन्छ। हामीले पनि सुख दिनु छ। यो जीवन नै बाबाको सेवामा लगाएका छौं नि। धेरै मीठो बन्ने कोसिस गर्नु छ। कोही उल्टो-सुल्टो बोले पनि तिमीले शान्त बनाऊ। सबैलाई सुख देऊ। सबैलाई सुखको बाटो बताउनु छ, शान्तिधाम, सुखधामको मालिक बनुन्। सुखदायी बन्नु छ किनकि बाबा सदा सुखदाता हुनुहुन्छ नि। सबैको दुःख दूर गरिदिनुहुन्छ। बुद्धिमा आउँछ— हामी धेरै सुख दिनेवाला थियौं। हामी जब सुखमा थियौं, त्यतिबेला विकारको नामनिशान थिएन, काम विकारमा जाँदैनथ्यौं। सत्ययुगमा कसैलाई दुःखी बनाउँदैनथ्यौं। बाबा फेरि पनि बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ— आफूलाई आत्मा सम्झ। आत्मालाई नै पावन बन्नु छ। आत्मामा कुनै पतितपनाको निशानी नरहोस्। दिन-प्रतिदिन तिमीले उन्नति गरिरहन्छौ। नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार राजाई पाएका थियौ। फेरि त्यही पाउने पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। देख्छौ कस-कसले कति पुरुषार्थ गर्छन्? कतिलाई मैले सुख दिन्छु? बच्चाहरूलाई ज्ञान छ— सत्ययुगमा हामीले कसैलाई दुःख दिँदैनौं। कम पुरुषार्थ गर्नु भन्ने सजाय खाएर कम पद मिल्छ। बेइज्जती हुन्छ नि। कुनै बच्चाले त धेरै सेवा गर्छन्। म्युजियम, प्रदर्शनीमा कति मेहनत गर्छन्। यी प्रदर्शनीहरू, म्युजियम आदि पनि वृद्धि भइरहन्छन्। तराजुमा यो ज्ञान पल्ला भारी हुँदै जान्छ। एकातिर छ ज्ञान, अर्कोतर्फ छ भक्ति। यस समय भक्तिको पल्ला धेरै बढी छ। एकदम तल भुईँमा छोइएको छ। धेरै तौल भारी भएर

एकदम भुईमा पुग्छ। यसमा १० सेर र उसमा ज्ञानको एक पाउ परेको छ। फेरि ज्ञानतर्फ भारी हुनेछ। सत्ययुगमा एउटै पल्ला हुन्छ फेरि कलियुगमा पनि एउटै पल्ला हुन्छ। संगममा दुई पल्ला हुन्छन्। ज्ञानका पल्लामा कति कम छन्। कति हल्का छन् फेरि वहाँबाट ट्रान्सफर भएर यसर्फ भरिंदै जान्छ अनि भक्ति खतम हुन जान्छ। फेरि एक ज्ञानको पल्ला रहन जान्छ। दुई पल्ला हुँदैनन्। बाबा आएर तराजुमा देखाउनुहुन्छ। धेरै कम पनि भइरहन्छ। कहिले त्यसतर्फ, कहिले यसतर्फ भारी हुन्छ। ज्ञानमा आएर पनि फेरि भक्तिको पल्लामा भारी हुन जान्छ। जो पक्का छन् उनलाई त थाहा छ वास्तवमा स्थापना हुनु छ। जब हाम्रो राज्य हुन्छ तब हामी नै हुन्छौं। फेरि मूलवतनको पल्ला बढी हुन्छ। वहाँ धेरै आत्माहरू रहन्छन्। त्यो पल्ला ठूलो छ। फेरि आधाकल्पपछि द्वापर देखि आइरहन्छन्। यसैगरी सृष्टिको चक्र घुमिरहन्छ। जब पतित हुन्छन् अनि तराजुको आवश्यकता नै हुँदैन। तराजुको आवश्यकता नै तब हुन्छ, जब बाबा आउनुहुन्छ। बाबाले तराजु लिएर आउनुहुन्छ। वृक्षको ज्ञान पनि तिमी बुद्धिमा छ। पहिला कति सानो वृक्ष फेरि वृद्धि भइरहन्छ। सबै पातहरू सुकेर खतम हुन्छन् फेरि दोहोरिन्छ। पानी पाउनाले फेरि साना-साना पातहरू बढ्दै जान्छन्। फल दिन्छन्। हरेक वर्ष वृक्ष खाली हुन्छ। सबैथोक नयाँ हुन्छ। अहिले देवी-देवता धर्मका पनि कोही छैनन्। थिए अवश्य। उनीहरूको राज्य थियो तर कहिले? यो बिसिँएका छन्। तिमी ब्राह्मणहरूको कुल पनि दिन प्रतिदिन वृद्धि हुँदै जान्छ। यसरी यस ज्ञानलाई मन्थन गरेर धारण गर्दै गर अनि सम्झाउँदै गर। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरू प्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

### धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) यो जीवन बाबाको सेवामा लगाउनु छ। धेरै-धेरै सुखदायी बन्नु छ। कसले उल्टो-सुल्टो बोल्छ भने शान्त रहनु छ। बाबा समान सबैको दुःख दूर गर्नु छ।
- २) आफ्नो रजिस्टरको जाँच गर्नु छ। दैवीगुण धारण गरेर चरित्रवान बन्नु छ। अवगुण निकाल्नु छ।

**वरदानः—** सत्यताको साथ सभ्यतापूर्वक बोली र व्यवहारबाट अगाडि बढ्ने सफलतामूर्त भव

सदैव याद रहोस्— सत्यताको निशानी हो सभ्यता। यदि तिमीमा सत्यताको शक्ति छ भने सभ्यतालाई कहिल्यै नछोड। सत्यतालाई सिद्ध गर तर सभ्यतापूर्वक। सभ्यताको निशानी हो निर्मान र असभ्यताको निशानी हो जिद्धी। जब सभ्यतापूर्वक बोली र व्यवहार हुन्छ अनि सफलता मिल्छ। यही अगाडि बढ्ने साधन हो। यदि सत्यता छ र सभ्यता छैन भने सफलता मिल्न सक्दैन।

**स्लोगनः—** सम्बन्ध-सम्पर्क र स्थितिमा लाइट होऊ, दिनचर्यामा होइन।